

[Thoft]

derigennem kunne man se, at der må være nogle, der har indrapporteret, at disse faglige demonstranter var på vej til La Cabana, sådan at politiet i Herning kunne tage ud at møde dem. Kun når der sker den slags fejl i aflytnings- og registreringssamfundet, får vi det op til overfladen.

Jeg synes altså, det ville være rart, hvis vi kunne få bare principielle beretninger om, hvad det er, der foregår. Så kan vi bagefter tage en demokratisk debat om, hvorvidt det er sådan, vi ønsker det skal foregå. Men når et flertal bestående af regeringspartierne med justitsministeren i spidsen og garanteret bakket op af forsvarsministeren ikke ønsker dette, er det selvfølgelig, fordi de er bange for at tage den demokratiske debat. Så er det selvfølgelig, fordi de godt ved, at der ville rejse sig et ramaskrig i befolkningen, hvis det gik op for den, i hvilken udstrækning man rent faktisk aflurer, registrerer, lytter osv. Mange af disse fænomener på registreringsområdet kunne aldrig nogen sinde være foregået, hvis vi havde haft en åben debat om det.

Derfor er det så vigtigt, at vi tvinger efterretningstjenesterne til gennem årlige beretninger at redegøre for de principielle retningslinjer. Mere beder jeg ikke om. Jeg beder ikke om enkeltdetaljer i enkeltsager. Når vi i vores bemærkninger siger, at vi også ønsker principielle retningslinjer for, hvorledes man samarbejder med enkeltpersoner, ønsker vi selvfølgelig ikke dermed en nøje redegørelse for, hvorledes den danske efterretningstjeneste har samarbejdet med en eller anden sovjetisk spion, men vi ønsker de generelle retningslinjer for, hvorledes dette arbejde foregår.

Lad os få disse forhold åbent frem i lyset, lad os få en demokratisk debat om dem, og lad os så se, hvordan det ender.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter de udtalelser, der er fremsat, er der ikke tilslutning til det forslag, der er fremsat af SF og VS, og det betragter jeg som tilfredsstillende. Et flertal har vendt sig imod forslaget ifølge de udtalelser, der er fremkommet, og det synes jeg er det afgørende ud fra de grunde, jeg nævnte til indledning, nemlig at vi har behov for, at man ikke kommer ud med oplysninger, der kan skade den efterretningstjeneste, vi har her i landet, og

som foregår på to områder. Endvidere ud fra den betragtning, at vi her i landet har kontrolforanstaltninger, som jeg mener er mere vidtgående, end de er andre steder.

Der har, som man kunne forvente, været en indbyrdes debat imellem folketingsmedlemmer, der vel ikke selv ville ynde betegnelsen efterretningstjenesternes venner. Jeg skal ikke blande mig i, hvad man indbyrdes diskuterer i den forbindelse, for jeg hører jo ikke til på den side. Jeg har kun et par bemærkninger til noget af det, der er blevet sagt af ordføreren for forslagsstillerne.

Hr. Thofts bemærkning om, at man ikke kan være sikker på, der ikke er flere efterretningstjenester end de to, som alle her i landet er bekendt med vi har, er en mistænkeliggørelse af skiftende regeringer. Denne udtalelse og de gentagne udtalelser fra hr. Thoft om at sætte skovlen under efterretningstjenesten står i klar modsætning til den sobre tone, der blev anvendt af SFs ordfører, fru Ebba Strange, da hun motiverede forslaget. Det er usaglige bemærkninger fra hr. Thofts side, og når hr. Thoft og hr. Albrechtsen anvender de udtryksformer, de gør, kan deres hensigt kun være den, at de ønsker at afskaffe efterretningstjenesterne.

Hvorfor i alverden skulle hr. Thoft, hr. Albrechtsen, jeg og andre betale om ikke i dyre domme, så dog væsentlige beløb til to efterretningstjenester, hvis formålet med at have dem skulle være bare at modarbejde dem? Det var jo det, der klart fremgik af udtalelser fra hr. Thoft, for ellers forstår jeg ikke, hvad han mener med at få skovlen under efterretningstjenesten, og hr. Albrechtsens indlæg var jo et angreb på, at vi overhovedet har efterretningstjenester, et ønske om at decimere efterretningstjenesternes mulighed for at arbejde. Det sagde hr. Thoft i øvrigt også selv her til sidst med ordene »Efterretningstjenesternes virksomhed skal begrænses mest muligt«. Heri må selvsagt også – og navnlig – ligge en begrænsning af det, efterretningstjenesterne udøver for forsvaret for at fremskaffe de bedste muligheder for varslinger, og af politiets efterretningstjeneste for at sikre imod terrorisme og meget andet, der kan anses som et angreb på det danske samfund.

Når man vil begrænse det mest muligt, forstår jeg ikke, at hr. Thoft og hr. Albrechtsen kommer med et forslag som dette. Hvor-